

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVI. évfolyam 5. szám

2011. május

400 ÉVES A DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET

Bizonyára sok testvérünk előtt ismert, hogy egyházkerületünk idén jubileumi évet ül. Négyszáz éve alakult meg a Dunántúli Református Egyházkerület. Az évforduló kapcsán több megemlékezést, ünnepi alkalmat tartanak. Méltó, hogy megemlékezzünk mi is lapunk hasábjain hitvalló őseinkről.

Az évforduló alapját adó eseményt napra pontosan ismerjük: 1612. június 19-én ült össze a körmendi zsinat, amely lerakta egyházkerületünk alapjait. Ehhez a dátumhoz kötődnek majd június 19-20-án a Körmenden tartandó egyházkerületi ünnepség aktusai. Aki viszont eljátszik az évszámokkal, az méltán felvethet egy kérdést: Mi történt a Dunán túl csaknem száz évig? Hiszen a reformáció már az 1520-as évektől kimutathatóan jelen van hazánkban. Miért csak száz év múlva alakult meg egyházi közigazgatásunk e szervezeti egysége? Kerületünk területén olyan reformátorok szolgáltak, mint Sztárai Mihály, Huszár Gál, Sylvester János, Bornemiza Péter. Pápán 1531-től „scola reformata” működik. Sárvárott 1539-ben magyar nyelvtan, 1541 magyar nyelvű Újszövetség fordítás készült, kiadták 1577-ben a Heidelbergi Kátét, hogy csak a nagy mérföldköveket említsük. Egyházkerületünk területén tehát nemcsak jelen volt, hanem fajsúlyos alkotásokat hozott létre a reformáció.

Ezek az évek azonban először nyilvánvalóan a lutheri reformáció terjedését hozták, majd a század derekától egyre erősebben jelent meg a kálvini irány is. Kezdetben közös protestáns szervezetben éltek a reformáció e két irányzatának

követői. 1576-ban a Hegykőn tartott zsinaton ilyen jellegű egyházkerület hoztak létre, Szegedi Máté evangélikus lelkész püspökségével. A két irányzat között azonban egyre inkább elmélyültek az ellentétek. Amikor 1585-ben Beythe Istvánt választották püspökké, ő nyíltan a kálvini irány mellett állt. Több hitvitán igyekeztek a kerület evangélikus lelkészei meggyőzni őt és társait, hogy térjenek vissza Luther tanításaihoz. A leghíresebb az 1591-ben tartott csepregi hitvita, melyen nyílt szakítás állt be. Az evangélikusok is, a reformá-

tusok is egyre inkább külön utat jártak be. Beythe István ezért 1597-ben le is mondott püspökségéről, de érdekes módon ezt egyik fél sem fogadta el, és haláláig nem szerveződtek külön az evangélikusok sem, igaz, nem is nagyon éltek Beythe Püspök szolgálatával. Mikor azonban 1612-ben meghalt, a kerületben élő református lelkészek külön zsinatot tartottak. Ez az 1612-es körmendi zsinat. Ezen kimondták, hogy református püspök vezetése alatt szervezkednek, és erre a tisztre Pathai Istvánt választották meg.

Ez a zsinat inkább jelképes jelentőségű volt. A valódi munkát a még ugyancsak 1612-ben köveskúti zsinaton (Salköveskút) végezték el, melyben hitvalló bevezetés után lefektették a kerület életének alapszabályait, a tisztviselők feladatát. A munka gyakorlatilag 1618-ban fejeződött be, amikor a szentlőrinci zsinat hat egyházmegyébe osztotta be a kebelébe tartozó mintegy 150 gyülekezetet. Ez az egyházkerület Vas, Zala, Veszprém, Somogy, Sopron vármegyékre, és Győr vármegye déli részére terjedt ki. (Mai egyházmegyénk lakossága ekkor még egy másik, a

Felsődunamelléki Egyházkerület kebelében élt, a Komáromi egyházmegyében.)

Arra buzdítunk mindenkit, hogy vegyen részt egyházmegyéje, esetleg gyülekezete, illetve az egyházkerület jubileumi alkalmain. Adjunk hálát megtartó Istenünknek egykor és ma is megtapasztalható gondviselő kegyelméért.

Gerecsei Zsolt

MÁJUS ELSŐ VASÁRNAPJÁN

ALAPIGE: Ézs 49,15-16 KÁROLI fordítás

„Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem. Ímé, az én markaimba metszettek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Május első vasárnapján ünnepeljük mindazokat, kik anyaként nevelték bennünket, kik által megtapasztalhattuk a szeretet csodálatos valóságát. Azt a mérhetetlen szeretetet, amelyről még a próféta is elismerően szól, amely számkra Isten szeretetét is hirdeti, mert az anyai szeretet mérhetetlenül gazdag.

S a szeretetnek ez a mérhetetlen gazdagsága nem vagyoni helyzettől, nem beosztástól, vagy végzettségtől függ, nem is a korok változásaitól, hogy jó, vagy ínséges idők köszöntenek-e az emberre, hanem Isten ajándéka ez az ember számára, amelyet mindannyian megtapasztalhatnak függetlenül attól hogy mennyi időt kaptunk édesanyánk mellett. Legyenek ezek akár évtizedek, vagy akár csak pár másodperc, mert életünket noha Istentől kapjuk, mégis édesanyánk által, aki fájdalmak között világra hozott bennünket.

S bármit hozzon is az élet, ez a megcáfолhatatlan tény már ékesen bizonyítja az anyai szeretet meglétét még akkor is, ha szülőanyánk semmi más nem is tenne értünk. Sajnos időnként ez is előfordul, de Istennek hála sokkal gyakoribb, hogy az anyai szeretet csodáját ennél sokkal mélyebben megtapasztalhatjuk, és megélhetjük életünk során. S hogy ez mindig is így volt azt nagyon szépen megmutatják nekünk a bibliai történetek is, amelyek az anyai szeretetről szólnak. Mert az édesanyák gyermekükért mindenre képesek.

Nem véletlen hát, hogy Ézsaiás próféta által is Isten erre az igazságra hívja fel a figyelmünket: *„Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián?”* Mindannyian tudjuk a választ: Édesanya ilyet

nem tesz, hiszen ha kell saját szájától vonja meg az ételt, saját szükségait mindig gyermeke szükségéi mögé helyezi, mert az édesanyák ilyenek, mert ezt a szent kötelességet kapták Istentől.

Jóllehet bűnös világunkban, ahol az emberi gonoszság mindent megrontott előfordulhat, hogy ez nem így történik. Mégis annyira alapvető tény ez, hogy még Isten ígéje is ezzel a képpel mutatja meg Isten szeretetét és hűségét. Isten szeretete azonban még az anyai szeretetnél is nagyobb, mert Ő soha nem feledkezik el rólunk. Húsvét ünnepe után nem nagyon kell ecsetelnünk, hogy Isten mi mindenre képes értünk emberekért, hiszen Egyszülött Fiában Önmagát adta értünk, hogy mi élhes-

sünk általa. Új életet kínált nekünk, újjászület bennünket, hogy az Ő gyermekeiként magunk is megtapasztalhassuk azt a csodálatos szeretetet amelynél nincs nagyobb ezen a földön, s amelyhez hasonló csak az igazi anyai szeretet lehet, amelynél szintén nincs nagyobb az emberek között.

Erről a szeretetről pedig mindnyájan csak elismeréssel szólhatunk, mert ez az igaz szeretet tiszteletet vív ki magának, akkor is ha napjaink gyermekei sokszor nem tisztelik szüleiket, nem értékelik azt hatalmas áldozatot ami értük szüleik hoznak, amellyel édesanyjuk szereti őket. De mielőtt megítélnénk utódainkat, mi megadtuk-e a tiszteletet, a viszonzó szeretetet. S vajon megadjuk-e Istennek is, aki még édesanyánknál is jobban szeret bennünket?

Szüleinktől, nagyszüleinktől sokat örököltünk, hiszen nemcsak életünk ajándékát de rengeteg értéket is hagytak ránk nem csak anyagi, hanem szellemi és lelki értelemben is. S immáron ránk vár, hogy mindezekkel jól sáfárkodjunk, s gyarapítva adjuk tovább. S ez is nemcsak az anyagiakra

vonatkozik, hanem sokkal inkább a szellemi és lelki javakra, mert az anyagiakat a legkönnyebb megszerezni. Verejtékes munkával a mai világban bárki megszerezheti az anyagi és szellemi javakat, ám mindez mitsem ér, ha lelkében kárt vall.

Lelkünk egészségéhez pedig hozzátartozik a lelkiekben való gyarapodás is. Mert hiába lesz gazdag az ember, hiába lesz nagy tudóssá, ha nincs boldogsága. A boldogság pedig nem ezektől függ, hanem éppen lelkünk egészségtől és gazdagságától. Ehhez pedig egyaránt hozzátartozik magunk, családjunk és minden más közösségeink ismerete, történelmünk, történetünk, hagyományaink, és hitünk ismerete.

Tudnunk kell honnan jövünk, hogy tisztán láthassuk hová tartunk, mert nemcsak az új dolgokban, hanem örökségünkben is helyt kell állnunk. Ehhez azonban jól kell ismernünk örökségünket, mindazt amit eleink ránk hagytak. Hitvalló eleink igen gazdag örökséget hagytak ránk, s napjaink világa olyan lehetőségeket biztosít nekünk, amiről őseink nem is álmodhattak. Jól kell hát élnünk velük, sosem feledve, honnan jövünk és kik vagyunk, kiknek az utódai, milyen közösségek tagjai. Ez óv meg bennünket attól, hogy hűtlenné váljunk, hogy minden eredményünk ellenére is csalódást okozunk. Mert ha megfeledekezünk múltunkról, egyházunkról, községünk-ről, családjunkról, édesanyánkról: semmik vagyunk, s a semmibe vesszünk.

Napjaink világában már csak élő hit által láthatjuk tisztán mi is mindezt, s erre a tisztán látásra hívunk minden testvérünket, kicsiket és nagyokat, hogy visszataláljunk mindannyian arra az útra, melyen eleink jártak, s amelyből mindenkor gyarapodhattak. Arra az útra, amelyen őseink nemcsak maguknak, de az eljövendő nemzedékeknek is gyűjtöttek, építettek, s amely áldott munkának magunk is élvezhetjük gyümölcseit. Eleinket az Istenben vetett hit tartotta meg napjaink világánál, sokkal nehezebb időkben is, kövessük hát az ő példájukat, hogy mi is igazi értékeket hagyassunk az eljövendő nemzedékeknek. Ámen

Bátki Dávid

PÁPAI ÁLDÁS

HEIDELBERGI KÁTÉ

Március 15-én este 18 órakor került sor a már hagyományosnak mondható énekkari záró rendezvényre a református egyháznál. Ilyenkor a 1948/49-es forradalom és szabadságharcról is megemlékezünk egy istentisztelet keretében, ahol természetesen a 139 éves múltra visszatekintő Mészáros Miklós Református Énekkar is szerepel. Ekkor érnek véget ugyanis minden esztendőben azok az énekkari próbák, amelyek rendszeresen, minden szerda este zajlanak a gyülekezeti teremben Molnár Péter kórusvezető irányítása mellett. Március 15-ével a tavasz eljövételével egyúttal a „dolgos évszak” is beköszönt, és november elejéig a rendszeres, heti próbák szünetelnek, csak alkalmanként jön össze a kórus, vagy temetési szolgálatra, vagy énekkari találkozókra és az ezeket megelőző próbákra. Március 15-én este nagy meglepetés érte a templomban tartózkodó híveket és kórustagokat, ugyanis az istentisztelet végén Író Sándor

példa értékűnek számít a két gyülekezet együttműködése.

Molnár Péter kórusvezetőt váratlanul érte az elismerés, és elmondta, hogy már járt a Vatikánban, és mind kulturálisan mind pedig spirituálisan óriási élmény volt számára ez a látogatás. Szellemesen azt is megjegyezte, hogy tudja: egy kitüntetés nem mindig az kap, aki megérdemli, hanem akinek „kijárvák” – utalva ezzel Író Sándor atya szerepére.

Ezúton is szeretnék

köszönetet mondani Sándor atyának ezért a nemes gesztusért, az énekkarnak pedig gratulálok ehhez a nem mindennapi elismeréshez!

Beke Gyöngyi polgármester, Császáz

dor atya egy bekeretezett oklevelet vett elő, amely egyenesen a pápától érkezett hozzánk, természetesen Sándor atya közbenjárásával. Az áldás szövege a következő:

„Őszentsége XVI. Benedek pápa szív-

ből adja apostoli áldását Molnár Péter kórusvezető és a Császári Református Énekkar tagjai életére és munkájára, mint mennyei kegyelmek zálogát. Vatikán, 2012. február 07.”

Úgy gondolom, hogy nagyon nagy dolog az már magában is, hogy valaki pápai áldást kapjon, az meg külön növeli ennek értékét, hogy éppen egy református énekkar kapja ezt. De úgy hiszem, közrejátszott ebben az is, hogy az énekkarban katolikus kórustagok is részt vesznek, és az ökumené területén

72. KÉRDÉS: Tehát a vízzel való külső leöntés maga a bűnök elmosása-e?

Nem, mert egyedül Jézus Krisztus vére és a Szentlélek tisztít meg minket minden bűntől.

73. KÉRDÉS: Miért nevezi a Szentlélek a keresztséget újjászületés fürdőjének és a bűnök elmosásának?

Isten nem ok nélkül szól ekképpen. Mert nemcsak arra akar ezzel tanítani minket, hogy miképpen a test szennyét a víz, akképpen a mi bűneinket a Krisztus vére és Lelke mossa le, hanem sokkal inkább arra, hogy ez az isteni zálog és jegy biztosít minket afelől is, hogy mi bűneinktől lelkileg oly bizonytalán megtisztulunk, amiképpen a látható vízzel megmosatunk.

1%

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítványnak** adószáma:

18606876-1-11 és
A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezél sehogyan, akkor elvész adód egy százaléka a “nagy kalapban”.

Előző évben az egy százalékokból **342693 forint** érkezett.

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítettük vele.

A kuratórium.

A FEKETE HÚSVÉT

A naptárak 1945-öt írtak, öt éves voltam. A sok puskaportól szürke volt az égbolt. Megszűntek az ágyúörgések is, a tűzijáték, ami általában este szokott kezdődni, és mindig a falu felett zajlott le, ha eltévedt a lövedék, akkor valamelyik épületet zúzta porrá. A németek már visszavonultak, de jöttek a bulgárok, majd ezeket követték az oroszok, akik még az utolsó német után kutattak, „nyemecki szoldát jeszt” és összetörték a megmaradt semmit, még a dobozokat is kiforgatták. Szerencsére, még ólomkatona sem volt, mert akkor szétlőtték volna az egész lakást. Aztán ők is elmentek és a tájat benépesítette a csend. Az emberek kezdtek megnyugodni, előmerészkedtek a búvóhelyekről. A téli kopár tájat felváltotta a rügyező tavasz kezdete és zöld lombjával megpróbálta eltakarni a háború hagyta szennyet, piszkot, új reményt ígérve a sarjadzó jövő számára. Ebben a felforgatott, somogyi kis faluban, az üszkös épületek fekete gyászában vártuk a Megváltó feltámadását. Csak Ő általa reméltük a segítséget. Nemcsak a háború okozta borzalmak miatt, de az emberek szívében ülő rettegés és félelem miatt is, a búvóhelyekről előmerészkedve, a közelgő húsvét reményében.

Talán annyira soha, azóta sem tartott össze a nép, mint akkor a szegénységben, az üszkös tetők és felperszelt valóság között. De vártuk. Talán akkor vártuk legjobban, tiszta szívből, imádkozva, mert tudtuk, hogy ezen a helyzeten más már nem segíthet csak az Isten. Megkondult az egyetlen megmaradt, addig elnémult harang, ami jelképként hirdette, a feltámadt Úr-Jézus dicséretét. Ekkor még, aki soha nem szokott templomba járni, ő is ott volt az istentiszteleten. Azért a húsvéti hímes-tojás sem maradt el, mert a megmaradt egy két tyúk, ha szűken is, de besegített a fészek kialakításában. Akinek nem volt az kapott a szomszédból, vagy a rokonoktól. Mi gyerekek ennek is örültünk, mert mindenhol szegénység volt, nemcsak nálunk. Be kellett érni két tojással és egy almával, amit a félig elégett széna közül keresett elő a nagy-néném. Nagy öröm volt ez is. Beosztottam, hogy mikor eszem meg az egyiket és mikor a másikat. Édesanyám javaslatára először a tojásokat, csak aztán az almát. Ma már csak sokan mosolyognak, ha elmondom.

Gyors szárnyakon repültek az

évek, az évtizedek és megmaradtak az emlékek, csak a jók és csak a szépek. Most a technika világában tele szép és drága ajándékkal a húsvéti fészek, üresek a szívek és mégsem akad hely a feltámadt Krisztus számára. A rohanó világban nem érünk rá, hogy beengedjük a tavasz felmelegítő szeretetét és időt szakítsunk egymás átölelésére, egy baráti kézfogásra vagy egy kedves mosolyra. Gyermekünk is ezt látják. A konkurenciát! Ki kap értékebb ajándékot? Melyik a menő, a divatos, kizárva a szeretetet, mint a hadseregben. Jelentem a parancsot végrehajtottam! És kész. Ennyi. Most, amikor béke van, boldognak kéne lenni a világnak. Mi emberek mindig tönkre akarjuk tenni, amit az Isten olyan csodálatosan megalkotott számunkra. Csak élni kellene a lehetőséggel és mi elutasítjuk, kitaszítjuk a szívünkől. Még egy cseppnyi helyet sem hagyunk a szeretet számára. Ajtainkra nagybetűvel kiírjuk, hogy „ZÁRTKÖRŰ RENDEZVÉNY”! Nehogy bejőjön a fény, a szeretet sugara. Pedig, hiába rakom körbe a házamat hímes-tojással és különféle drága ajándékokkal, ha nem szeretetből teszem, nem vagyok más, mint díszlettervező. Ha a konyhában húsvéti tortákat és drága süteményeket sütök kilószámra, nem vagyok más, mint szakácsnő.

A szeretet félbeszakítja a sütet, még akkor is, ha megég a tészta, hogy a gyermekemet átöleljem. A szeretet hagyja a lakásdíszítést, hogy megcsokoljam a házastársamat, bármennyire sietek, még a szűk idő ellenére is.

A szeretet nem irigyl másokat vagyunkért, házukért, amelyben jól kiválasztott bútorok és odaillő porcelánkészlet és asztalterítő díszíti a szobát.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjetek az útból, hanem örül, hogy vannak és félbehagyja éretük a legsürgősebb munkáját is.

A szeretet nemcsak azoknak ad, akiktől kap, hanem azoknak is, akik nem tudják viszonzni, mert mindig jobb adni, mint kapni. A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak, de a szeretet ajándéka megmarad örökké.

Az Isten ilyen örömteli húsvétot akar. Az Isten azt akarja, hogy mindenki boldog legyen, ezért küldte el éretünk az Ő egyetlen fiát, hogy mosolyt és örömet fakasszon arcunkra, hogy kitörölje a könnyeket az emberek szeméből és betöltse szeretettel a szívünket, hogy harsogva mondhassuk, Áldott, aki jött az Úr nevében! Hozzána a magasságban!

Bódis Győző, Nagyigmánd

Táborok Balatonfenyvesen

Július első három hetében lesznek az egyházkerületi nyári konferenciák Balatonfenyvesen. Július 2 - 7 között a hittanos gyerekek, július 9 - 14 között a konfirmált fiatalok, július 16 - 21 között a családok tölthetnek el néhány napot a Balaton-parti konferenciatelepen

Jelentkezni a helyi lelkészi hivatalokban lehet.

www.rend.hu

PRESBITERKÉPZÉS SZÁKSZENDEN

A szákszendi református gyülekezet három éve épült barátságos gyülekezeti háza kitárt ajtókkal fogadta a Héthatáros gyülekezeti kiskör presbitereit az idei évad harmadik presbiterképzési alkalmán. A gyakorlathoz híven mindig más helyszínen rendezzük a képzési sorozatot. Ez alkalommal 40 fő érdeklődő érkezett a környék hat gyülekezetéből.

A nyitó áhítaton Sugár Tamás, nagyigmándi lelkipásztor a Római levél 4. fejezetének 9-12 versei alapján hirdette Isten Igéjét. Az alapvető kérdés mely szerint a hit vagy a cselekedetek alapján igazulhatunk meg ma is aktuális. A mai presbitereknek ezzel nagyon is tisztában kell lenni. Le kell számolni azzal a felfogással, mely szerint elég hinnem és akkor minden rendben van. Emlékeztetett Jakab apostol levelében szereplő kijelentésre, „ Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.”

A saját személyes hit mellett meg kell jelennie a cselekedeteknek is. Hangsúlyozta, hogy a gyülekezeteinkbe újonnan betérőket ne előítéletekkel fogadjuk.

Az Anyaországtól elszakított egyházrészekkel való ismerkedést az Erdélyi és Királyhágó-melléki egyházkerülettel folytattuk. Ebben Sugárné Damó Márta, lelkipásztor volt segítségünkre,

nagy a kivándorlás ezekről a területekről. Az emberek már nem úgy tartják hitüket, mint a diktatúra éveiben. A politikai szabadság nem hozta meg azt a hitbéli ébredést amelyre joggal lehetett számítani. Érdekességként emelte ki, hogy azon a vidéken kötelezően elvárják a lelkészeketől a családlátogatásokat. Talán ez egy döntő momentum lehet a gyülekezetépítésben. Megemlíttette, hogy a hittanoktatás a tanrend része, mi még ennek szervezése előtt

kérdés, hogy a két irányzat a Dunántúlon is szétvált egymástól.

Juhász Róbert, császári lelkipásztor érdekes, egyedi stílusú előadásával segített bennünket, melynek címe is nagyon gyakorlati volt, „Hogyan olvassuk a Bibliát?”

Előadásában kihangsúlyozta, ez az a KÖNYV, amelynek lelke van! Három fogalom a kíváncsiság, a tisztelet, a szükségesség az ami vezéreljen miközben a Bibliát a kezünkbe fogjuk. Az

állunk.

A következő előadó Gerecsei Zsolt volt, aki a Dunántúli Református Egyházkerület jogilag történt 400 éves megalapításáról tartott előadást.

ember üdvösségének eléréséhez elengedhetetlen a Biblia rendszeres, naponkénti olvasása.

Kell-e olvasni naponként a Bibliát? Egy kijelentéssel és egy kérdéssel válaszolt rá! A lelkészeknek mindenképpen! És a gondnokoknak, presbitereknek? - hangzott a kérdés. A hallgatóság mondta ki a választ. Igen nekünk is naponta kell olvasni a Bibliát.

Jó tanácsokkal is ellátott bennünket, egy kicsit fordítva közelítve a dologhoz. Hogyan ne olvassuk a Bibliát?

Ha kezdők vagyunk, semmiképpen se a régi fordításokkal ismerkedjünk. Ne akarjuk az elejétől a végéig, regényszerűen olvasni. Ne lexikonnak tekintjük.

A Biblia iránytű azon a hánykolódó tengeren melyen mindannyian evezünk. Ez az iránytű mindig az egyetlen biztos pont felé vezet bennünket.

Az előadások után nyíltszínű kérdésfeltevés most nem volt, talán azért is mert ezen az estén nagyon is egyértelmű dolgokról hallottunk.

A házigazdák süteménnyel és innivalóval kínálták a résztvevőket, így azután még mintegy másfél óráig jó hangulatban beszélgettünk, együtt voltunk.

aki az Erdélyi egyházkerület szülötte. Megismerkedhettünk a történelmi tényekkel, a reformáció térhódításával. A statisztikai adatok sora mellett sok személyes élményt is hallhattunk. Részletesen szólt a rendszerváltás utáni időkről, melyben szomorú tény, hogy az egykor elvett egyházi ingatlanok sorsa még mindig nem rendeződött. Sajnos

Előadásában az 1612 előtti száz évről is beszélt, hiszen reformáció már az 1530-as évektől jelen volt ezen a vidéken. Az úgynevezett közös időszak történéseiből is felvillantott néhányat.

A Körmenyi Zsinaton, 1612. június 19-én megválasztották Patai Istvánt püspöknek, ő egyértelműen a kálvini vonalat képviselte és innen már nem volt

VILÁGIMANAP RÉDÉN

Március utolsó vasárnap délutánját együtt töltöttük heten. Egy forró gyömbéres tea mellett beszélgettünk magunkról, családjainkról, pillanatnyi helyzetünkről. Majd gondolatban elutaztunk több ezer kilométer messze:

Malájziába.

Vetített képek, zene és tánc segítettek nekünk, hogy magunk elé képzeljük az ottani embereket, asszonyokat és gyermekeket.

Hetyei Mónika képek segítségével mutatta be számunkra az ország főbb jellemvonásait. Természeti adottságait, növény- és állatvilágát tekintve Malázia rendkívül sokszínű és gazdag ország. Esőerdőiben számunkra olyan különleges fajok élnek, mint például a repülőmaki, a maláj medve és a langur. Ezen kívül 14 500 virág- és fafajnak a hazája.

Etnikailag és vallásilag is rendkívül sokszínű ország, ám a különböző csoportok toleránsan viselkednek egymással.

Malázia egy dinamikusan fejlődő, gazdaságilag feltörő ország. Magán hordozza a modern berendezkedés és életstílus minden előnyös és hátrányos ismertetőjegyét. A városokban hatalmas felhőkarcolók törnek az ég felé, az emberek kezében modern telefonok vannak, a tengerparton luxus üdülőparadicsomok várják a turistákat, ugyanakkor az esőerdőkben még mindig emberek tömegei élnek cölöpökön álló bádog viskókban és mély szegénységben. A sajtó- és gyülekezési jogok nagyon korlátozottak. Sok a letartóztatás és a törvénszéki terror. A munkaerő kihasználása, munkaszerződés nélkül való alkalmazás, a munkalehetőségért való kényszerű vándorlás, a nők elnyomása, a hiányos egészségügyi ellátás, a korrupció virágzása... olyan dolgok, amelyekkel az ottani embereknek együtt kell élniük.

Talán ezek fényében jobban értjük, hogy a női világimanap előkészítő bizottsága miért kérte, hogy az élet

minden területén érezhető társadalmi igazságtalanság megszűnéséért imádkozunk.

Az előkészített imádságok és igeszakaszok segítettek számunkra elcsendesedni és könyörögni azért, hogy győzedelmeskedjen Isten igazsága. Azokban a percekben, amikor sokan a televízió képernyőjén a forma 1 maláj nagydíját nézték, mi a gyülekezeti teremben imádkoztunk az ott élők sorsáért.

A délután felüdített mindannyiunkat és észre vétenül repült el az a három óra, amit együtt töltöttünk: egymással és a mindenség Urával.

Barta Lívía

IFJÚSÁGI KONFERENCIA

Április végén egyházmegyei Ifjúsági Konferencia volt Kisbéren. A Héthatár Zenekar Isten magasztalására buzdította a fiatalokat és éneket is tanítottak a számukra. A Ne aggodalmaskodjál című kánon betöltötte az egész kisbéri templomot. A közös éneklés után Máté László esperes köszöntötte az egybegyűlteket, majd Hamar László Tatabánya Óvárosi lelkipásztor áhítata következett.

Az életünk kincseiről és Isten legnagyobb ajándékáról, Jézus Krisztusról és a hozzá vezető útról Vass Edit Szeréna missziói lelkész tartott vetítőképes előadást. Ez után egy komáromi fiatal

életének Istenhez vezető útjáról beszélt. Ezt követően nyolc csoportban beszélgettek a fiatalok arról, hogy melyek lehetnek életük értékei, Isten milyen kincseket készített el a számukra. Majd a Tatabánya Óvárosi Gyülekezet színjátszó csoportja Jerome Klapka: Valaki járt itt c. színdarabját adta elő. A konferencia résztvevőit Vajs Tibor helyi lelkipásztor szeretetvendégségre hívta meg, ahol tovább beszélgethettek, ismerkedhettek a fiatalok. A találkozó a Héthatár Zenekar muzsikájával zárult.

Szász Lídia Dóra

GYEREKSAROK

Kedves gyerekek!

A mostani számban a Lélek gyümölcsei közül egy újjal ismerkedhettek meg, ez pedig a **SZÍVESSÉG**. Sokan bizonyára azt mondjátok most, ez meg mi akar lenni? A szó megfejtése azonban nem olyan nehéz. Amikor mentek az utcán és siettek a suliba, de nincs óra nálatok, akkor odamentek egy szimpatikus emberhez és azt kérdezitek: - Volna szíves megmondani, mennyi az idő? Ő pedig- feltéve ha van órája- megmondja nektek. De könnyű-e szívesnek lenni? Gyakran hiába kérünk meg valakit valamire szép szóval, elutasító választ kapunk. Talán ilyet:- Nem érek rá! Sietek! Menj az utamból! Amikor az ember csak magára figyel, maga körül forog, akkor nem figyel a másik ember kérésére, durva, elutasító lényé válik. Akik most olvassátok ezt a cikket, közületek sokan hittanosok, a hit útján járók. Jézus tanítására figyeltek, az ígét olvassátok és ez arra készíten benneteket, hogy **szívesek** legyetek mindenkivel, aki hozzátok fordul. De ez nem megy magától, illetve azt kellene mondanom, magadtól, hiszen a mi szívünk, ha magunk kormányozzuk, jobban hajlik a rosszra, mint a jóra. De ha Isten az, aki „kezébe veszi” szívünket, készen leszünk a jóra mindenki felé: **szívesek** leszünk. Jézus egyszer egy történetet mondott el arról, milyen nehéz is ez. A Jeruzsálemből Jerikóba vezető úton egy zsidó embert rablók támadtak meg. Kifosztották mindenéből, még a ruháját is elvették, összeverve, félholtan otthagyták az úton. Nem sokkal azután arra ment egy pap, de nem segített rajta. Azután egy templomi szolgáló sie-

tett felé, de elkerülte ő is. Végül a zsidók ellensége, egy samaritánus ment az úton, de ő nem kerülte el, **megszánta**, kimosta sebeit, bekötözte, feltette saját szamarára és egy fogadóba vitte. Ott egész éjszaka virrasztott mellette, ápolta, majd a fogadós gondjaira bízta, pénzt hagyva ott, a későbbi költségekre. Megígérte, visszafelé újra betér. Látjátok, még a vallásos embereknek sem könnyű **szívességet** tenni. Az a pap és lévita nem volt rossz ember, csak féltek, siettek, nem akarták magukat beszenyezni ennek a félholt embernek a vérével. Annak a samaritánusnak mi sem lett volna könnyebb, mint jót nevetve ellenségén, otthagyni az úton. De nem ezt tette!! Segített. Nem kötelességből, hanem...**szívességből**. Isten tőlünk sem vár többet, de kevesebbet sem, mint azt, hogy ha szenvedőt (egy megvert osztálytársad), vagy éhezőt (a padtársad nem hoz tízórait), sírót látunk, ne rögtön kifogást keressünk (én is éhes vagyok, hátha engem is megvernek) hanem szívesen segítsünk a másikon. Legyünk társaink között az irgalmas samaritánusok.

Anyák napjára

Édes virágillat május küszöbén
Köszöntő mellé szívből kívánlak én
Átadjalak most az édesanyáknak
Kiknek szeretete mindig hibátlan

Belőlük fejlődött e nyüzsgő világ
Gigászi embertömeg kicsit megállj
Tisztelegni tudj a téged szerető
Szülőanyádnak, ki békét megőrző

Nem nevelt gyermeket rút háborúba
Test a testéből mégis porba hulla,
De ameddig éltet a Mindenható
Szeretetet adj nyakába borulva

Legalább ezen a napon remélhet
Úttalan erdőből hozzá betérnek
Rohanó léptekkel az évek telnek
Az anyák is idővel megpihennek

Lelkük akkor is gyermekét vigyázza
Álmában tanáccsal sokszor ellássa
Ne hiányozzon senkinek az érzés
Szeretet csorduljon, ameddig élsz még

Tatai Ferenc, Ete

Színezd ki a képet!

ANYÁK NAPJA

Az **anyák napja** világszerte megünnepeelt nap, amelyen az anyaságról emlékezünk meg. A különböző országokban más és más napokon ünneplik, Magyarországon május első vasárnapján

Az anyák megünneplésének története az ókori Görögországba nyúlik vissza. Akkoriban tavaszi ünnepeket tartottak *Rheának* az istenek anyjának, és vele együtt az édesanyák tiszteletére. A történelem során később is voltak olyan ünnepek, amikor az anyákat is felköszöntötték. Angliában az 1600-as években az ünnep keresztény vallási színezetet is kapott. Akkoriban a húsvétot követő negyedik vasárnapon, az anyák vasárnapján tartották az édesanyák ünnepét. A családjuktól messze dolgozó szolgálok szabadnapot kaptak, hogy hazamehessenek, és a napot édesanyjukkal tölthessék. A látogatás előtt külön erre a napra ajándékként elkészítették az anyák süteményét. Az Egyesült Államokban először 1872-ben ünnepezték meg Bostonban az anyák napját, *Julia Ward Howe* segítségével.

1907-ben a philadelphiai *Anna M. Jarvis* próbálta az anyák napját nemzeti ünnepé nyilvánítani. Az ünnepet május második vasárnapjára tűzte ki, elhunyt édesanyja emlékére. Rengeteg időt és energiát szánt arra, hogy az ünnepet előbb állami, majd nemzetközi ismertségűvé tegye. Jarvis a célját 1914-ben érte el, amikor Woodrow Wilson amerikai elnök a napot hivatalos ünnepé nyilvánította.

Sajnos azonban Anna Jarvis a népszerűsítésre fordított ideje miatt nem vette észre, hogy hamarosan az ünnepet „felkarolták” a virágkereskedők, üdvözlőlap-gyártók, cukorka- és ajándék-kereskedők, akik Európában is propagálni kezdték az Amerikában elterjedt ünnepet, amelynek hatására az gyorsan népszerűvé vált a kontinensen is. Az eredeti elképzeléshez képest – az élő és elhunyt anyák tisztelete – az ünnep eltolódott az ajándékozás, Jarvis véleménye szerint pedig főképp a virágkereskedők hasznának növelése irányába. További élete során oly hevesen tiltakozott az ünnep üzletiesedése ellen, hogy még a törvénnyel is szembekerült egy vehemens tüntetése során. Élete végére megbánta tettét és nem akarta nevét Anyák Napjával kapcsolatba hozni.^[1]

Magyarországon 1925-ben a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első ünnepet, a májusi Mária-tisztelet hagyományával összekapcsolva. 1928-ban már miniszteri rendelet sorolta a hivatalos iskolai ünnepélyek közé az Anyák napját.

Forrás: www.wikipedia.org

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték Hegedűs Mátét

Házasságot kötött: Szalai Péter és Varga Alida

Eltemették: Péntek Sándort, Szalóki Lászlót, Orsós Máriát, Sági Viktóriát és Tóth Miklós presbitert

Császár: eltemették Szalai Attilát

Megkeresztelték Kreitl Ádámot, Mester Ákos Bencét, Babicz Benett Pált

Dad: Megkereszteltük Karancsi Kamillát; ifj. Schrey Róbertet

Etén eltemették id.Orbán Ferenét, és id. Vajda Istvánnét

Kisbér: megkeresztelték Muka Barbara Csillát és Sándor Noémi Boglárkát

Eltemették: Bálint Károlynét és

Csótár Károly egykori gondnokot

Vérteskethely: eltemették Paréj Istvánnét

SZAVALÓVERSENY

Az ötödik Pálóczi Horváth Ádám Szavalóversenyt

2012. május 11-én, 14.00 órától Kömlődön rendezzük meg.
(regisztráció 13,15-től)

A zsűri elnöke:

Bács Ferenc,

Jászai Mari díjas, kiváló művész

Alsó tagozatosok szabadon választott verssel,

a felső tagozatosok magyar költők hazaszeretetről szóló verseivel jelentkezhetnek.

Jelentkezést 13.15-től a helyszínen is elfogadunk!

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email:** hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641